

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. Maj 1909 om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Undervisning og Uddannelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 444 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaal et om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 149—50) samt dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Formandsstillingen i Bestyrelsen for Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3639 ff.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 141.)

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Allerede den 12. Januar 1909 blev der af den daværende Justitsminister tilstillet Indenrigsministeriet en Skrivelse,

hvori Justitsministeren henstiller til Indenrigsministeren, at der bliver truffet Foranstaltninger til, at de Retsbetjente, som tillige ere Byraadsformænd og Borgmestre, kunne blive fritagne for det kommunale Arbejde, som deres Stilling som Formand i Byraadet paalægger dem, idet Justitsministeriet i nævnte Skrivelse bl. a. henviser til den Stigning af Arbejdet for de paagældende Retsbetjente, der har været en Følge af den store Udvikling i vor Lovgivning. Jeg behøver ikke her at pege paa enkelte Sager, ærede Medlemmer ville være klare over, at den senere Tids Lovgivning i overordentlig høj Grad har forøget Arbejdet ogsaa for Retsbetjentene, Underøvrigheden. Jeg behøver blot at nævne et enkelt Punkt: Alimentationslovgivningen, som Tid efter anden ved de Forandringer, den er undergaaet, har paalagt Øvrigheden et betydelig forøget Arbejde, men det samme er Tilfældet paa en Mængde andre Omraader. Endvidere henviste den daværende Justitsminister i sin Skrivelse til Indenrigsministeriet til, at Gennemførelsen af Retsreformen antagelig i høj Grad vilde medføre Forandringer i Jurisdiktionskredsene med videre, og at dette alt i alt i høj Grad opfordrede til at gaa til en Ordning, hvorefter man kunde fritage de paagældende Retsbetjente fra det kommunale Arbejde, som nu paahviler dem. Der er fra enkelte Sider blevet gjort gældende med mere eller mindre Ret, at Forholdet i de smaa Købstadkommuner stadig har været det — det viser Erfaringen —, at de Retsbetjente, der beskikkes til Borgmestre, som Regel enten komme fra de ministerielle Kontorer eller fra Stillinger, der ikke kunne siges i særlig Grad at have givet de paagældende Lejlighed til specielt at beskæftige sig med kommunale Sager, og naar vedkommende saa er kommen ind i Arbejdet, er kommen godt ind i den paagældende mindre Bys kommunale Virksomhed og bleven vel kendt med de kommunale Institutioners Virksomhed o. s. v., bliver han meget ofte forflyttet til de bedre Embeder, til de større Byer, og saa skal en Nybegynder til at sætte sig ind i Sagerne igen. Jeg siger ikke dette med nogen som helst Tanke om at nedsætte de paagældende. De have saa vidt mig bekendt overalt været dygtige og sat sig godt ind i de kommunale Sager. Men det kan ikke nægtes, at naar en Embedsmand, der kommer til en By, er fuldstændig fremmed for samtlige Forhold i Byen saavel med Hensyn til Personer som med Hensyn til hele det kommunale Livs Udvikling, medfører